

Samling af Afgørelser

Sag C-442/16

**Florea Gusa
mod
Minister for Social Protection m.fl.**

[anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af la Court of Appeal (Irland)]

»Præjudiciel forelæggelse – direktiv 2004/38/EF – person, som er ophørt med at udøve selvstændig beskæftigelse – opretholdelse af status som selvstændig erhvervsdrivende – opholdsret – en medlemsstats lovgivning, hvorefter tildelingen af en ydelse til arbejdssøgende er forbeholdt personer, som har ret til ophold på denne medlemsstats område«

Sammendrag – Domstolens dom (Femte Afdeling) af 20. december 2017

Unionsborgerskab — ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område — direktiv 2004/38 — ret til ophold i mere end tre måneder — arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende — statsborger i en medlemsstat, som efter at have udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i fire år i værtsmedlemsstaten er ophørt med denne aktivitet som følge af mangel på arbejde i sidstnævnte medlemsstat — opretholdelse af status som selvstændig erhvervsdrivende

[Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38, art. 7, stk. 1, litra a), og stk. 3, litra b)]

Artikel 7, stk. 3, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF skal fortolkes således, at en statsborger i en medlemsstat, som har opholdt sig lovligt og udøvet erhvervsaktivitet som selvstændig erhvervsdrivende i en anden medlemsstat i ca. fire år, og dette er behørigt konstateret, bevarer sin status som selvstændig erhvervsdrivende i henhold til artikel 7, stk. 1, litra a), efter at være ophørt med sin erhvervsaktivitet som følge af mangel på arbejde af grunde, som ikke kan tilregnes den pågældende, og efter at have tilmeldt sig arbejdsformidlingen i sidstnævnte medlemsstat som arbejdssøgende.

Det fremgår af tredje og fjerde betragtning til direktiv 2004/38, at dette med henblik på at styrke unionsborgeres grundlæggende og individuelle ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område og for at lette udøvelsen af denne ret har til formål at række ud over den sektoropdelte og fragmentariske tilgang, der kendetegnede de EU-retsakter, der var gældende før dette direktiv, og som hver især bl.a. omhandlede arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende, idet der udarbejdes en samlet retsakt, der kodificerer og ændrer disse instrumenter (jf. i denne retning dom af 19.6.2014, Saint Prix, C-507/12, EU:C:2014:2007, præmis 25).

Det ville være i strid med dette formål at fortolke det nævnte direktivs artikel 7, stk. 3, litra b), således, at det alene omfatter personer, som har udøvet lønnet beskæftigelse i mere end et år, og udelukker personer, som har udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i en tilsvarende periode.

Endvidere ville en sådan fortolkning udgøre en ubegrundet forskelsbehandling mellem to kategorier af personer med hensyn til det formål, som forfølges med bestemmelsen, og som skal sikre, at personer, som er ophørt med deres erhvervsaktivitet som følge af mangel på arbejde af grunde, som ikke kan tilregnes de pågældende, bevarer deres status som arbejdstager og dermed retten til ophold.

En arbejdstager kan uforskyldt miste sin lønnede beskæftigelse bl.a. som følge af afskedigelse, og på samme vis kan en person, som har udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed, blive nødsaget til at indstille denne aktivitet. Denne person vil således kunne befinde sig i en sårbar situation, som kan sammenlignes med situationen for en afskediget arbejdstager. Under disse omstændigheder vil det ikke være begrundet, at denne person hvad angår bevarelsen af retten til ophold ikke er berettiget til samme beskyttelse som en person, der er ophørt med at udøve lønnet beskæftigelse.

(jf. præmis 40-43 og 46 samt domskonkl.)